

ת"פ 28615/08/17 - מדינת ישראל נגד פראס חמדוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 28615-08-17 מדינת ישראל נ' חמדוני(עציר)

לפני כבוד השופט אמיר טובי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פראס חמדוני (עציר)

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודייתו בעובדות כתב אישום מתוקן (להלן: "**כתב האישום**"), במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירות בנשק (החזקה ונשיאה), לפי סעיף 144(א)+(ב) רישא+סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. לפי עובדות כתב האישום, בתאריך 30.7.2017 החזיק הנאשם בלא רשות על פי דין תת מקלע מאולתר בקוטר 9 מ"מ, שמסוגל לירות כדור ובכוחו להמית אדם (להלן: "**הנשק**"), מחסנית המתאימה לנשק ובתוכה 9 כדורים, קופסה ובה 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ (להלן: "**התחמושת**"), וכן רימון יד מסוג הלם סינור שבכוחו להזיק לאדם בעת פעולתו (להלן: "**הרימון**"). בשעה 19:57 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למתחם תחנת דלק שליד קיבוץ בית העמק (להלן: "**המתחם**") כשהוא מחזיק ונושא את הנשק, התחמושת והרימון בתוך תיק (התיק על תכולתו ייקרא להלן: "**התיק**"). עם הגעתו למתחם, הכניס את התיק לתוך פח אשפה המצוי במתחם (להלן: "**הפח**"). בהמשך לכך, שהה הנאשם יחד עם אחרים בחלק הצפוני של המתחם, במרחק מטרים ספורים מהפח ובמקום בו הפח נראה לעין, באופן רצוף עד השעה 22:59, אז ניגש לחנות "פיצוצייה", שהה בה כדקה, וחזר למקום בו שהה קודם לכן בחלק הצפוני של המתחם. סמוך לשעה 23:02 נסעה ניידת משטרה ובה כוח משטרה המונה 5 שוטרים (להלן: "**הניידת**", "**השוטרים**"), על כביש 70 והתקרבה למתחם. הנאשם הבחין בניידת, רץ במהירות אל הפח, הוציא מתוכו את התיק, והמשיך בריצה עם התיק לכיוון דרום. בשעה 23:04 נכנסה הניידת אל המתחם ונסעה לכיוון היציאה ממנו. הנאשם הבחין בניידת והחל להימלט מפניה ומפני השוטרים כשבידו התיק. השוטרים, שהבחינו בהתנהגות החשודה של הנאשם, יצאו מהניידת כשהם לבושים מדי יס"מ, רדפו אחרי הנאשם, והורו לו מספר פעמים "עצור משטרה", אולם הנאשם המשיך במנוסתו. במהלך הבריחה מפני השוטרים השליך הנאשם את התיק לתוך מיכל מחזור (להלן: "**המיכל**"). בהמשך איתרו השוטרים את הנאשם כשהוא מסתתר בשיחים בקרבת מקום, ובסריקה שערכו מיד לאחר מכן איתרו בתוך המיכל את התיק שבתוכו הנשק, התחמושת והרימון.

3. תחילה כפר הנאשם במיוחס לו, אולם ביום 14.2.2018 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון כמפורט לעיל. לבקשת ב"כ הנאשם, הוריתי על עריכת תסקיר בטרם שמיעת הטענות לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר שירות המבחן מיום 27.3.2018 צוין כי מדובר בצעיר בן 24, רווק, תושב אבו סנאן, בן למשפחה המונה הורים ו-5 ילדים, כאשר הנאשם הנו הבן הבכור במשפחה. טרם מעצרו עבד הנאשם בכריתת עצים ופינוי עצים להסקה במקום מגוריו, לאחר שסיים 12 שנות לימוד בבית ספר טכנולוגי, ללא תעודת בגרות.

5. עיון בגיליון רישומו הפלילי מלמד כי לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות, בין השנים 2016-2017, בעבירות סמים, איומים, תקיפה, היזק לרכוש והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגין נידון לעונשים צופי פני עתיד, קנס ופסילה.

שירות המבחן ציין כי משיחה עם הנאשם בנוגע להרשעותיו הקודמות, עולה כי עמדותיו מצמצמות מהיקף אחריותו. עוד נאמר, כי הנאשם היה תחת צו פיקוח של שירות המבחן למשך 18 חודשים בגין עבירות תעבורה, וכי הצו הופקע עקב מעצרו בהליך הנוכחי. עד לפקיעת הצו כאמור, שמר הנאשם על קשר רציף עם שירות המבחן והקפיד להגיע לשיחות פרטניות, עד לשילובו בקבוצה לטיפול באנשים שביצעו עבירות תעבורה.

6. באשר לעבירות נשוא הדיון, הודה הנאשם במיוחס לו וציין כי הנשק שייך לאחר, וכי פעולותיו המתוארות בכתב האישום נעשו מתוך ניסיון לסייע לחבריו וחשש לפגיעה מצד השוטרים. לדבריו, מטרת אחזקת הנשק הייתה לשם שימוש בחתונה, כדרך של מנהג תרבותי מקובל. צוין כי הנאשם אמנם התקשה להתחבר לרגשותיו שהיו ברקע לבחירותיו והתנהלותו, אך יחד עם זאת ביטא תחושות של צער וחרטה נוכח האירועים שהובילו למעורבותו בפלילים.

7. שירות המבחן הפנה לתסקיר שערך במסגרת תיק המעצר, אז התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון באופן מעמיק וביקורתי את התנהלותו המכשילה ואת דפוסי חשיבתו, והעריך כי רמת הסיכון להישנות עבירות דומות הינה בינונית-גבוהה. בנוסף צוין, כי המפקחים שהוצעו על ידי הנאשם נמצאו כלא מתאימים לשמש כמשמורנים ולכן לא באה המלצה על שחרור. עוד נאמר כי הנאשם תיאר צריכת חומרים ממכרים מגיל צעיר, הכוללת צריכת אלכוהול וסמים מסוג קנאביס. לדברי הנאשם, נוכח השפעה שלילית על תפקודו בעבודה והוצאה כספית על אותם חומרים ממכרים, החליט להפסיק בגיל 18 את צריכתם, ומאז הוא מתאר ניקיון, בעיקר מסמים.

8. מהשיחה עמו, התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם הינו בעל אישיות לא מגובשת ולא בוגרת המתאפיינת בדימוי עצמי נמוך ורצון להשתייך ולבסס את מעמדו החברתי, במיוחד במקרים בהם מופעל

עליו לחץ ע"י הסובבים להוכחת דימוי גברי. עוד צוין כי הנאשם מתקשה לגלות שיקול דעת בוגר ואחראי במצבי לחץ, ואינו עורך התבוננות על בחירותיו השגויות ועל השלכות מעשיו ופועל באופן חסר גבולות.

9. קצינת המבחן הפנתה לכך שהתייחסותו של הנאשם לעבירות נשוא הדיון, כמו גם לעברו הפלילי, אופיינה בהשלכות ובמזעור. בהתייחס להליך הפלילי ביטא הנאשם חרטה, אך שירות המבחן התרשם מקיומו של קושי בנטילת אחריות פנימית ועריכת בחינה עצמית לגבי בחירותיו וכשלו ההתנהגותיים. על כן הוערך כי רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם להישנות עבירות דומות בעתיד היא גבוהה, בעיקר בהעדר התערבות טיפולית. אולם בשלב זה, לא נוצר פתח לאפיק שיקומי בשל עמדותיו של הנאשם המתקשה לזהות את חומרת מצבו והעובדה כי העבירות הנדונות בתיק זה נעשו על ידו בהיותו נתון בצו מבחן.

10. נוכח האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית לגבי הנאשם, והעריך כי קיים צורך בענישה מוחשית, שתחדד עבורו את הגבולות ותהווה גורם מרתיע בפני ביצוע עבירות דומות בעתיד.

ראיות הצדדים לעונש

11. בטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, הציגה המאשימה את גיליון המרשם הפלילי והתעבורתי של הנאשם (מע/1) ממנו עולה כי לחובתו ארבע הרשעות קודמות בעבירות של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, איומים, תקיפה סתם, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והיזק לרכוש במזיד. בנוסף, עולה כי לחובת הנאשם עבר תעבורתי, אשר כולל נהיגת רכב בשכרות, נהיגה ללא רישיון רכב ושימוש בטלפון בזמן נהיגה.

עוד הציגה המאשימה את כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו כנגד הנאשם על ידי בית משפט השלום בעכו בת"פ 36093-03-14 (מע/2), תוך שביקשה להפעיל את העונש המותנה בן 6 חודשים שהושת עליו באותו תיק.

12. מטעם הנאשם לא הוצגו כל ראיות לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש

13. בטיעוניה ציינה המאשימה כי הנאשם סיכן ופגע בשלום הציבור ובטחונו, שעה שהחזיק כלי נשק שאין להם כל לתכלית למעט גרימת נזק והרג.

14. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות, הדגישה המאשימה את סוגי הנשק, תת מקלע מאולתר, שהוא קטלני ומסוכן וכן רימון הלה, תוך שנאמר כי לשניהם אין תכלית הגנתית. עוד צוין כי מדובר במעשים מתוכננים,

שעה שהנאשם החזיק במספר כלי נשק ותחמושת, למשך מספר שעות, ונשא אותם עמו בתוך תיק. הנזק שהיה צפוי להיגרם הוא חמור וקטלני, זאת במיוחד לאור העובדה שהנשק הוחזק עם מחסנית ובתוכה כדורים, כשהוא מוכן לשימוש. בהתייחס לחלקו של הנאשם במעשים צוין כי הוא מלא ובלעדי.

15. בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הודגש עברו הפלילי המכביד של הנאשם, אשר הורשע לא מכבר בביצוע עבירות אחרות, כמפורט לעיל. עוד צוין, כי בתי המשפט התחשבו בעבר בנאשם, כאשר הטילו עליו עונשים מותנים וצו מבחן. אלא שבכך לא היה כדי להרתיעו מלשוב ולהסתבך בפלילים בשנית.

16. המאשימה הפנתה לפסיקה המתייחסת לחומרה ולסכנה הטמונה בעבירות של החזקת נשק, כמו גם לצורך להחמיר בענישה של מי שהורשעו בעבירות בנשק. כן הפנתה המאשימה להנחיית פרקליט המדינה 9.16 המתווה את מדיניות הענישה של התביעה הכללית בעבירות נשק.

17. בפסקי הדין שהובאו על ידי המאשימה נגזרו על המורשעים בעבירות נשק עונשים הנעים בין 6 ל- 52 חודשי מאסר בפועל.

נוכח האמור, ביקשה המאשימה מבית המשפט שיקבע, כי מתחם העונש ההולם, בענייננו, נע בין 3 ל- 5.5 שנות מאסר בפועל, וישית על הנאשם עונש בחציו העליון של המתחם.

18. בנוסף, עתרה המאשימה להפעיל את המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בת"פ 36093-03-14. זאת, אף שלכאורה עולה מגזר הדין כי העונש יופעל באם יעבור הנאשם עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וגרימת נזק לרכוש במזיד, יחד. לעניין זה נטען, כי מדובר בטעות, שכן הנאשם כלל לא הואשם ולא הורשע, באותו מקרה, בעבירה של גרימת נזק לרכוש. בנוסף, לפי חוק העונשין לא ניתן לקבוע שהתנאי יופעל בהתקיים שתי עבירות יחד, כפי שפירש זאת ב"כ הנאשם.

טיעוני ההגנה לעונש

19. בטיעוניו לעונש, ביקש הסנגור שלא למצות את הדין עם הנאשם. בהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירות ציין הסנגור, לזכות הנאשם, כי המטרה של החזקת הנשק ונשיאתו במקרה דנא לא הייתה לצורך פגיעה בביטחון המדינה או לביצוע עבירה ספציפית. כמו כן, נשיאת הנשק כמתואר בכתב האישום הייתה קצרה בזמן ותחומה למקום אחד.

20. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות צוין, כי עברו הפלילי של הנאשם אינו חמור וכי המעצר הממושך בו הוא נתון זעזע אותו.

21. לעניין מתחם הענישה ציין הסנגור, כי כפי שעולה מפרסום של חטיבת התביעות במשטרה, מתחם העונש לעבירת החזקת נשק טעון, נע בין 18 ל- 30 חודשי מאסר. כן נטען כי קשת הענישה רחבה מאד, וישנם גם תיקים דומים אשר מסתיימים בלא הרשעה, של"צ ועבודות שירות. לעניין זה הפנה הסנגור לפסקי דין התומכים בעמדתו ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם, בהם הוטלו לכל היותר 22 חודשי מאסר בפועל.

22. נוכח כל האמור לעיל, ביקש הסנגור מבית המשפט לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 12 חודשים, ולהטיל על הנאשם עונש באמצע המתחם.

23. ביחס לשאלת הפעלת המאסר המותנה, אישר הסנגור כי אכן נפלה טעות בגזר הדין של בית משפט השלום, בו נדון הנאשם למאסר מותנה על עבירה בה לא הורשע וציין כי בית המשפט לא היה מוסמך לקבוע עונש כאמור. יחד עם זאת, לאור הפרשנות המילולית של גזר הדין האמור, והצורך לפרשו בדרך המקלה עם הנאשם, יש להימנע מהפעלת התנאי במקרה זה, ולכל היותר, להפעילו בחופף לעונש שיוטל עליו במסגרת התיק דנא.

דבר הנאשם

24. בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה על מעשיו, וציין כי הפיק לקח מן המעצר. כן הוסיף כי בתשעת חודשי מעצרו התנהלותו הייתה תקינה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה ההולם

25. בפתח הדברים יצוין, כי העבירות בהן הורשע הנאשם מקימות אירוע עברייני אחד, מאחר ויש ביניהן קשר ענייני הדוק והן חלק ממסכת עבריינית אחת. העבירות בנשק וההפרעה לשוטרי נעשו בסמיכות זמנים ומקום. בנוסף, העבירה האחרונה עניינה למעשה הימלטות הנאשם מפני המשטרה בעקבות ביצוע עבירות הנשק (לענין סיווג מעשים עברייניים שונים לאירוע אחד או אירועים נפרדים ראו ע"פ 5668/13 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.6.2016); ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.2015)).

26. ככלל, מתחם הענישה ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך בית המשפט נדרש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ג לחוק העונשין).

27. העבירות שעניינן החזקה ונשיאה של נשק בלתי חוקי הן חמורות, שכן הן פוגעות בערך המוגן הבסיסי ביותר של שמירת חיי אדם, ביטחונו ושלומו. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שעבירות בנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה של ממש, שיש צורך להתייחס אליה בחומרה, זאת מן הטעם שהן מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית, ויוצרות סיכון ממשי לשלום הציבור וביטחונו, הוא הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות אלה (ראו: ע"פ 9373/10 חמד וותד נ' מדינת ישראל (14.9.2011); ע"פ 2251/11 וע"פ 2368/11 מדינת ישראל נ' ג'מאל נפאע (4.12.2011); ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל (21.02.2012); ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (18.7.2013); ע"פ 5913/11 תאר הייב נ' מדינת ישראל (12.9.2012); ע"פ 5900/15 אייל מעוז נ' מדינת ישראל (10.5.2016); ע"פ 8959/14 דניאל בן סימון נ' מדינת ישראל (24.6.2015)).

28. המגמה ההולכת וגוברת בפסיקת בתי המשפט הינה מגמה של החמרה כלפי אלה המהינים לבצע עבירות של החזקת נשק ונשיאתו. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 9702/16 סאמי אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל (13.9.2017):

"ככלל, בפסיקת בית משפט זה באה לידי ביטוי, בשורה ארוכה של פסקי דין, מדיניות של החמרה בענישה בעבירות נשק (ראו למשל: ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן [19.1.2014]; ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (4.12.2011); ע"פ 6371/11 מדינת ישראל נ' הייבי (18.12.2011); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.2013)). גם כאשר מדובר בעבירות של החזקה ונשיאת נשק שלא כדין בלבד, בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלו ועל הצורך להרתיע מפניהן בדרך של הטלת עונשי מאסר, גם על נאשם שאין לו עבר פלילי מכביד (וראו למשל: ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל (13.3.2016); ע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור (1.2.2015)). הכלל של השתת מאסר בפועל לתקופה משמעותית בעבירת החזקת נשק חל גם כאשר מדובר בעבירות שאינן במדרג הגבוה, כמו מקרה זה (ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (30.12.2009); ע"פ 2398/14 אלהזייל נ' מדינת ישראל (8.7.2014)). במסגרת זו יש להביא בחשבון כי גם פעילות עבריינית הכוללת העברת כלי נשק ממקום למקום באופן בלתי חוקי לרשותו של הנאשם והחזקתו בו למשך זמן, ללא כל פיקוח ובקרה, עשויה להביא בסופו של יום לתוצאות הוותיקות. נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, החזקת נשק באופן בלתי חוקי תוך יצירת הפתח והאפשרות הזמינה לשימוש בו, מהווה סיכון של ממש לשלום הציבור (ראו גם: ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (14.7.2013); ע"פ 1323/13 בעניין חסן הנ"ל). זאת על אחת כמה וכמה שעה שמדובר בסוג של כלי נשק שעשוי להביא למותו של אדם".

כן ראו דברי בית המשפט בע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' סמיר בסל (8.3.2017):

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק

בכך (ראו למשל: ע"פ 2422/14 ח'דר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 וההפניות שם (21.12.2014); ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 וההפניות שם (18.7.2013)). לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החמרה הדרגתית בעונשים המושתים על עבריינות נשק (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 14 וההפניות שם (19.1.2014); ע"פ 9373/10 ותד נ' מדינת ישראל (14.9.2011)).

29. בע"פ 1332/04 פס נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(5) 541 נקבע כי בין השיקולים לעניין נסיבות העבירה, יש להתחשב גם בסוג הנשק המוחזק:

"בבוא בית-המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק עליו להתחשב בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, ייתן בית-המשפט דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש (השוו ב"ש 625/82 מחמוד נ' מדינת ישראל [1]). כאשר מדובר בנשק שעל-פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית, וכל כולו נשק התקפי רב עוצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, יש בעבירת ההחזקה והנשיאה של אותו נשק חומרה מיוחדת" (ההדגשה אינה במקור - א.ט.).

30. בענייננו, לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, הוא החזיק שלא כדין תת מקלע מאולתר בקוטר 9 מ"מ, מחסנית טעונה ב-9 כדורים, קופסה ובה 50 כדורים וכן רימון יד. מדובר בנשק רב עוצמה, מאובזר בתחמושת כאמור ובכך טמונה החומרה היתרה שבהחזקתו ונשיאתו. אין צורך להכביר מילים באשר לנזק הפוטנציאלי והפגיעות הנרחבות העלולות להיגרם מאמצעי לחימה מסוג זה. אציין כי דברי הנאשם בפני שירות המבחן, כי הנשק האמור נועד לשמש בחתונה "כדרך של מנהג תרבותי מקובל" אינם עולים מעובדות כתב האישום, מה גם שאין בגרסה זו כדי להקהות מחומרת המעשים, שכן מדובר בתופעה כעורה הגובה לא אחת מחיר כבד, אותה יש לעקור מן השורש.

31. בנוסף, יש בפעולות הנאשם אשר פעל להסוות את הנשק והתחמושת, עוד בטרם הגיעה המשטרה למקום, כדי לרמז על כוונות שאינן תמימות.

32. ודוק: למרבה המזל, בענייננו לא נעשה שימוש בנשק, ולא נגרם כתוצאה מביצוע העבירות נזק ממשי וישיר בפועל. ואולם, פוטנציאל הנזק שגלום בעבירות מסוג זה, לאינטרס הציבורי הוא רב.

33. אשר למדיניות הענישה הנוהגת. לצד מקרים מועטים בהם נגזרו בגין עבירות בנשק חודשי מאסר בודדים (ת"פ 207/08 מדינת ישראל נ' ליאור בלטי (2.11.2008); ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (30.12.2009)), ניתן למצוא גם מקרים בהם נגזרו תקופות מאסר משמעותיות יותר, הנעות בין 20 ל-34 חודשי מאסר בפועל (ע"פ 2892/13 עודתאללה נ' מדינת ישראל).

(29.9.2013); ת"פ 24364-10-16 **מדינת ישראל נ' חנינה** (5.7.2017); ע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' אדרי** (22.2.2007); ת"פ 336-05-16 **מדינת ישראל נ' פדילה** (6.9.2017).

במסגרת הפסיקה אותה הציגה בפני המאשימה, הוגש גזר הדין שניתן בת"פ 26087-05-16 (מח' חיפה) **מדינת ישראל נ' מהדי בסל** (16.11.2016), שם הוטלו על הנאשם שהורשע ברכישת נשק, החזקתו, נשיאתו והובלתו 42 חודשי מאסר ובנוסף הופעל עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים, כך שבסה"כ נקבע כי הנאשם שם ירצה 52 חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת, בערעור שהוגש לבית המשפט העליון מטעם אותו נאשם שם, כנגד חומרת העונש, הוקל העונש והועמד על 46 חודשי מאסר בפועל, וזאת נוכח עיקרון אחידות הענישה. (ע"פ 27/17 **מהדי בסל נ' מדינת ישראל** (12.12.2017)). ראוי היה שהמאשימה תציין דבר הגשת הערעור וההקלה בעונשו של הנאשם שם, בד בבד עם הגשת פסק דינו של בית המשפט המחוזי.

34. מעיון בפסיקה הרלוונטית עולה כי קשת הענישה במקרים דומים היא רחבה, כל מקרה לפי נסיבותיו הקונקרטיות. **בעניין סמיר בסל** הנ"ל, שניתן לפני חודשים ספורים, התייחס בית המשפט למנעד הענישה, בנותנו משקל משמעותי למדיניות הענישה המחמירה בעת האחרונה:

"הצדדים הציגו הן לפני בית משפט המחוזי, הן בדיון שלפנינו, פסקי דין רבים התומכים כל אחד בשיטתו, זה בכה וזה בכה, לעניין רמת הענישה הנוהגת ביחס לעבירות החזקת נשק. ידוע הקושי להסיק את רמת הענישה הנוהגת, שעה שכל גזר דין מושפע מן הנסיבות הייחודיות של המעשה ושל העושה, ולא הרי זה כהרי זה. מכל מקום, אף שסנגורו של בסל הציג לפנינו פסקי דין שבהם נקבעה רמת ענישה הדומה במידה מסויימת לענייננו, דומני כי הצדק עם המדינה בטענתה שרמת הענישה המקובלת בעת האחרונה, והראויה בשים לב למגמת ההחמרה עליה עמדתי לעיל, גבוהה באופן ניכר מזו שנגזרה בעניין דנן. ודוק: בסל הוציא את הנשק מרשותו והעבירו לאחר, מבלי לדעת מה יעלה בגורלו ולמה ישמש. באופן אקראי הסתיים הסיפור בשלום, אך גם תרחיש אחר היה יכול, חלילה, להתרחש. אכן, ניתן לראות כי עונש המאסר המושת על מבצעי עבירות כגון דא בעת האחרונה עומד לעתים גם על פי שניים ושלושה מעונש המאסר שנגזר בענייננו (ראו: עניין ותד; ע"פ 5900/15 מעוז נ' מדינת ישראל (10.5.2016))."

35. בקביעת המתחם תילקח בחשבון גם העובדה כי בענייננו נלוותה לעבירות בנשק גם עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שהתבטאה במנוסתו של הנאשם מהשוטרים, וניסיונותיו להעלים מהם את התיק עם הרימון, הנשק והתחמושת. בעבירה זו פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם שמירת הסדר הציבורי ואכיפת החוק.

36. לאור כל האמור לעיל, הן לעניין נסיבות ביצוע העבירות, והן לעניין הענישה הנוהגת במקרים דומים, אני רואה להעמיד את מתחם העונש הראוי בטווח שבין 16 ל- 40 חודשי מאסר, בצירוף עונש נלווה של מאסר מותנה.

גזירת העונש בתוך המתחם

37. בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ראיתי להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם. למרבה הצער, חרף גילו הצעיר, הספיק הנאשם "לצבור" עד כה ארבע הרשעות במספר, בתוך פחות משנתיים, זאת בנוסף להרשעות מתחום התעבורה. דומה כי הדין אינו מטיל את מוראו על הנאשם, שלפי שעה ממאן לחזור לדרך המוטב. עד כה הקלו בתי המשפט עם הנאשם, ועד למעצרו בתיק זה הוא לא שהה מאחורי סורג ובריח. בשים לב לגילו הצעיר, יש לקוות כי העונש בתיק דידן יגרום לו להישיר את דרכיו, ויהווה גורם מרתיע עבורו, כפי שציין בעצמו בפני שירות המבחן.

לקולא, ראיתי להתחשב בהודייתו של הנאשם בשלב מוקדם של ההליך ובנטילת האחריות מצדו והחרטה שהביע על מעשיו.

38. אשר להפעלת המאסר המותנה, כפי שצוין, הנאשם הורשע בת"פ 36093-03-14 בבית משפט השלום בעכו בעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, ואין חולק כי מבחינה מהותית, ביצוע עבירה זו בשנית הוא תנאי להפעלת העונש המותנה. אכן, בגזר הדין הנ"ל נפלה טעות, שעה שצוינה, בגדר העבירות שבכוחן להפעיל את התנאי, עבירת היזק לרכוש, אשר לא יוחסה כלל לנאשם.

39. זאת ועוד, גם אם נניח כי ציון העבירה של היזק לרכוש, כחלק מהעבירות שבכוחן להפעיל את התנאי, היה במקומו וכי לא מדובר בשגגה, אין בכך כדי להוביל לקבלת עמדת ההגנה אשר סבורה כי רק הרשעה בשתי העבירות יחד מצדיק את הפעלתו של התנאי. מקרה דומה נדון בע"פ 5877/13 **בדארנה גאלב נ' מדינת ישראל** (2.4.2015), שם ציין בית המשפט כי לצד החשיבות שיש בהקפדה יתרה בניסוח התנאי, **"קשה לטעון ברצינות כי השופט שהטיל את התנאי נתכוון כי רק שילוב של העבירות של נהיגה בפסילה ואיומים יפעיל את התנאי"**. בענייננו הדברים אף נכונים מכח קל וחומר, כשעבירת ההיזק לרכוש שורבבה לגזר הדין בטעות.

40. על יסוד מקבץ השיקולים שמניתי לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים שהושת על הנאשם על ידי בית משפט השלום בעכו בת"פ 36093-03-14, באופן שחציו ירוצה במצטבר וחציו בחופף לעונש דלעיל. בסך הכל ירצה הנאשם 25 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 30.7.2017.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות נשק מסוג פשע ויורשע

בגין.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות נשק מסוג עוון ויורשע בגין או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו .

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' אייר תשע"ח, 23 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.